

Scénář k rozhlasové reportáži - ZŠ Rakovského - pan Milan Ohnisko

Pan Milan Ohnisko se narodil 16. července 1965 v Brně. Po ukončení základní školy začal studovat na gymnáziu.

„No, gymnázium jsem si vybral, protože se to tak nějak očekávalo. Já jsem o tom zase tolik nepřemýšlel. Během toho prvního ročníku ... já jsem to gymnázium nedostudoval. Já jsem z něj po půl roce odešel.“

Studium na gymnáziu nedokončil. Necítil se tam svobodně. Byl dokonce nucen si opakovaně ostříhat vlasy. Rozhodl se tedy přestoupit na knihovnickou školu.

„Na té střední knihovnické škole to ještě přitvrdilo, tam jsem opět dostal jako první úkol, abych se ostříhal, což mně už přišlo až na samé hranici snesitelnosti. A a potom, to co rozhodlo, že tu školu definitivně opustím, tak bylo to, že jsem byl zkoušen z občanské nauky, což bylo první nějaké zkoušení moje na té škole. A před tabulí jsem měl odpovídat na otázku: Jaký je rozdíl mezi postavením mládeže ve východním socialistickém bloku a ve zlém západním kapitalistickém?“

Nechtěl říkat to, čemu nevěřil. Proto opustil také knihovnickou školu a pracoval v dělnických profesích.

„Poté jsem nezadržitelně zahučel do pomocných dělnických profesí. První dva roky to byly, to byla, jsem dělal pomocníka na stavbě v brněnských papírnách na detašovaném pracovišti na okraji Brna.“

Odpor ke komunistickému režimu podpořil jeho zájem o disidentské hnutí. Začal se stýkat s lidmi, kteří byli do tohoto hnutí zapojeni.

„No, tak jsem ... tak jsem okamžitě napsal dopis Petru Uhlovi, že podepisuji Chartu 77 a už za týden moje jméno vysílal Ivan Medek z Vídně, z Hlasu Ameriky.“

Za své názory a aktivitu proti režimu byl také zatčen.

„A nastoupili jsme do auta a odvezli mě v Brně napřed ééé do Židenic ééé na stanici veřejné bezpečnosti, kde byl první jakýsi výslech. To nebylo moc, to nebylo vlastně příjemné hned od začátku, protože kolem mě chodili policajti uniformovaní. Chovali se dost jako hulvátsky a říkali: Tak ho ostříháme, né? A tak jako do sebe, tak jako, že sranda bude.“

„No, neostříhali mě, ale vzali mě na nějaký formální výslech, kde vlastně jsem měl odpovědět na jedinou otázku, která je zajímavá, co mám v úmyslu dnes dělat, to bylo toho 21. srpna.“

Byl propuštěn až druhý den, aby se nemohl zúčastnit protestní demonstrace.

„A to bylo moje předposlední zadržení. Ještě jedno krátké bylo těsně po 17. listopadu. Ale v zásadě z těch velkých, takových těch výslechových akcí, toto byla poslední.“

Pan Milan Ohnisko je v dnešní době známý jako básník, nakladatelský a časopisecký redaktor, editor. Napsal, například knihy Obejmi démona!, Mé erbovní zvíře je strom, Azurové inferno. V roce 2017 získal cenu Magnesia Litera za básnickou sbírku Světlo v ráně.